

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4T/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617011816
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lapšanský
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7617011816.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lapšanského a prísediacich Z. Kleknera a Jána Geletku na hlavnom pojednávaní dňa 27. novembra 2017 v trestnej veci obžalovaného ml. R. T. takto

rozhodol:

obžalovaný
ml. R. T., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom D., F. č. XXX/X,

je vinný

zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona,

pretože

v presne nezistenej dobe od mesiaca august 2016 do mesiaca január 2017 v obci D., okres G., v priestoroch rodinného domu, na ulici F. č. XXX/X a inde, najmenej raz vykonal pohlavný styk s maloletou D. T., nar. X.X.XXXX, hoci vedel, že nedovŕšila 15. rok svojho veku,

teda

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona a § 117 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Obžalovaný ml. R. T. na hlavnom pojednávaní dňa 31.10.2017 vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

V prípravnom konaní uviedol, že s poškodenou sa spoznal v U. pred rokom. Najprv spolu komunikovali prostredníctvom sociálnej siete a neskôr sa začali aj osobne stretávať. Prvý pohlavný styk mali v

priebehu leta 2016 u neho doma a neskôr sa pohlavne stýkali aj v dome rodičov poškodenej vo R.. Celkove mali 3 alebo 4 pohlavné styky. Po jednom z nich mu D. T. uviedla, že má iba 14 rokov a napriek tomu mali pohlavný styk na Silvestra dňa 31.12.2016. V januári 2017 sa rozišli. Teda priznal, že aj po tom, čo sa dozvedel, že poškodená nemá 15 rokov vykonal s ňou pohlavný styk.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31.10.2017 zmenil svoju výpoveď a uviedol, že počas trvania známosti s poškodenou sa jej skutočný vek nedozvedel a ona ho mylne informovala, že už má 17 rokov. Bol upozornený na rozpory vo svojich výpovediach a bol požiadaný, aby tento podstatný rozpor odstránil. Právne významným spôsobom rozpor vo svojich výpovediach obžalovaný neodstránil.

Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný výpoveďou poškodenej D. T., ktorá v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že k prvému pohlavnému styku došlo v letných mesiacoch v roku 2016. Počas komunikácie s ním mu napísala, že má iba 14 rokov, ale napriek tomu sa naďalej stretávali a niekoľkokrát mali pohlavný styk u obžalovaného. Posledné pohlavné styky mali na Silvestra 2016 a v januári 2017. Ďalej svedkyňa uviedla, že niekoľkokrát zotrvala v domácnosti obžalovaného niekoľko dní a domov sa vrátila po tom, čo si ju prišla vyzdvihnúť matka. Aj jej matka obžalovanému, ako aj jeho matke uviedla, aký je jej skutočný vek. Napriek tomu v decembri 2016 sa ocitla znovu v domácnosti obžalovaného a s obžalovaným mala pohlavný styk. Z pohlavného styku v decembri 2016 otehotnela a porodila dieťa.

Výpoveď maloletej svedkyne je v súlade s výpoveďou D. T. st., jej matky. Táto svedkyňa uviedla, že počas vianočných sviatkov v roku 2016 prišla jej dcéra D. T. ml. s obžalovaným k ním domov a predstavila im ho ako svojho priateľa. Počas rozhovoru s ním obžalovaného informovala, že dcéra má iba 14 rokov a vystríhala ich, aby spolu nesexovali. Dcéra potom vypravila obžalovaného na vlak, ale domov sa nevrátila. Preto vycestovala do D., vyhľadala rodinu T., kde svoju dcéru našla. Rodičom obžalovaného povedala, že dcéra má iba 14 rokov a vystríhala ich, aby neumožňovali zdržiavať sa u nich. Napriek tomu stalo sa ešte dvakrát, že dcéra ostala u nich niekoľko dní, naposledy v januári 2017, kedy vec oznámila už policajtom. V priebehu roka 2017 zbadala, že dcéra má zväčšené brucho. Počas gynekologického vyšetrenia bolo zistené, že je tehotná. Dcéra porodila dňa 29.8.2017 dieťa, ktoré sa volá H. T..

Svedkyňa O. T., matka obžalovaného potvrdila, že jej syn obžalovaný ml. R. T. v priebehu roka 2016 mal známosť s D. T. ml., ktorá navštevovala aj ich domácnosť. Stalo sa, že niekoľkokrát sa u nich aj zdržiavala dlhšiu dobu. Nevedela, aký bol vek D. T. ml. O tom, že pohlavne žijú sa dozvedela po podaní trestného oznámenia matkou maloletej D. T.. Reagovala na to tak, že maloletú D. T. zo svojho obydľia vykázala.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie vyplýva, že maloletá D. T. má intelektové schopnosti v pásme nadpriemeru, je bystrá a pohotová. Dobre chápe vzťahy a súvislosti, pričom dokáže pochopiť podstatu veci. Pamäťové schopnosti má v pásme nadpriemeru, v oblasti úmyselnej pamäti je spôsobilá správne si zapamätať a reprodukovať to, čo vnímala a prežila. Nebol u nej zistený sklon ku klamanu, k zveličovaniu, k zakrývaniu a skresľovaniu. Dokáže zhodne opísať priebeh udalostí tak ako ich sama vnímala, s pocitom istoty a opiera sa o vlastné spomienky.

Lekársky bola D. T. ml. vyšetrená gynekológom dňa 22.1.2017 a z lekárskej správy vyplýva, že neboli zistené znaky poranenia a maloletá máva pravidelný pohlavný styk.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychiatrie a z výpovede znalca MUDr. Ladislava Lauka na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2017 vyplýva, že u obžalovaného ml. R. T. nebola zistená duševná porucha v pravom slova zmysle. U obžalovaného bola zistená ľahká mentálna zaostalosť, čo je možné považovať za duševnú poruchu, ktorú je možné považovať za poruchu, ktorou trpel v čase páchania trestného činu. Tento ľahký mentálny defekt mu však umožňoval chápať zmysel trestného konania a bol si vedomý vo všeobecnosti, že existujú zákony a normy, ktoré sú pre neho záväzné. Obžalovaný teda mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Bol schopný svoje konanie aj ovládať.

Na základe takto vykonaného dokazovania, pričom súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach súd dospel k záveru, že bolo nepochybným spôsobom preukázané, že obžalovaný počas známosti s D. T. ml. sa minimálne po prvom pohlavnom styku v letných mesiacoch v roku 2016 dozvedel, že D. T. ml. má iba 14 rokov. Pätnásť rok svojho veku dosiahla až 1.4.2017. Napriek týmto

vedomostiam mal opakovane pohlavný styk s D. T. ml., pričom súd akceptoval jeho obhajobu, že o veku maloletej sa dozvedel až v decembri 2016, ale zároveň prihlíadal na jeho priznanie, že aj po získaní tejto informácie o veku D. T. mal s ňou koncom roka 2016 pohlavný styk. Toto priznanie obžalovaného je objektivizované výpoveďou maloletej D. T., ktorá tento pohlavný styk koncom roka 2016 potvrdila a nepriamo výpoveďou jej matky D. T. st. Obhajoba sa snažila znížiť závažnosť tohto činu poukazovaním na fyzickú vyspelosť poškodenej, ktorá nezodpovedala skutočnému veku D. T. ml. a na jej súhlas s pohlavnými stykmi. Fyzická vyspelosť obeť by sa mohla brať do úvahy iba v tom prípade, ak by sa páchatel nedozvedel o skutočnom veku poškodenej. Trestný zákon jednoznačne ustanovuje podmienky trestnej zodpovednosti, keď v § 201 ods. 1 uvádza, že trestného činu sexuálneho zneužívania sa dopustí ten, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov. Obžalovaný ml. R. T. najmenej raz vykonal pohlavný styk s osobou mladšou ako 15 rokov, a to s D. T. ml., čím svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona ako trestne zodpovedná osoba. Vôbec nie je právne významné, že k pohlavným stykom došlo so súhlasom poškodenej. Ak by došlo k pohlavnému styku po vykonaní násillia alebo pod hrozbou bezprostredného násillia, malo by to vplyv na právne posúdenie konania obžalovaného, napr. konanie by sa mohlo posúdiť ako znásillenie podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný ml. R. T. má v odpise z registra trestov 2 záznamy, avšak v podstate bol raz súdne trestaný, pretože mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20.1.2016 sp. zn. 5T 129/2015 bol uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Týchto

trestných činov sa dopustil tak, že spolu s ďalším páchatelom preliezli bránu rodinného domu a z garáže odcudzili 6 ks medených káblov v hodnote 113,90 eur. Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 2T 38/2016 bol obžalovaný ml. R. T. uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona. Týchto trestných činov sa dopustil spolu s ďalšími osobami tak, že dňa 22.10.2015 sa vlámal do rodinného domu O. D. H., nar. XX.X.XXXX, teda do rodinného domu osoby vyššieho veku a zatiaľ, čo spolupáchatelia dávali pozor obžalovaný ml. R. T. zo zásuvky v kredenci v kuchyni odcudzil zbierku euromincí a peniaze v hodnote najmenej 90 eur, cigarety, čím poškodenému spôsobil odcudzením škodu vo výške 94 eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 16.7.2015 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov a výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Po započítaní predchádzajúceho plynutia skúšobnej doby skúšobná doba trvala do 21.9.2017. O osvedčení v trestnej veci 2T 38/2016 doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Zločinu v prejednávanej trestnej veci sa teda dopustil počas plynutia skúšobnej doby, čo má za následok, že v zmysle § 48 ods. 2 Trestného zákona neprichádza do úvahy uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu.

Obžalovaný ml. R. T. spáchal opätovne zločin a preto sa u neho zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona o jednu polovicu.

Trestná sadzba je v § 201 ods. 1 Trestného zákona u trestu odňatia slobody stanovená v rozpätí od 3 rokov až do 10 rokov. Obžalovaný ml. R. T. je odsudzovaný ako mladistvý a preto v zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona sa trestná sadzba znižuje o polovicu, teda spodná hranica je 18 mesiacov a horná hranica 5 rokov. Rozdiel medzi hornou hranicou trestnej sadzby a dolnou hranicou trestnej sadzby je 42 mesiacov. Polovica rozdielu, teda zo 42 mesiacov je 21 mesiacov. V zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona upravená dolná hranica dolnej trestnej sadzby po spočítaní by mala predstavovať 39 mesiacov. Súd však vychádzal z ustanovenia § 117 ods. 1 Trestného zákona, v ktorom sa uvádza, že dolná hranica zníženej trestnej sadzby u mladistvého nesmie prevyšovať 2 roky. Z toho teda vyplýva, že do úvahy prichádza uloženie trestu odňatia slobody podľa trestnej sadzby od 2 rokov do 5 rokov.

Súd vychádzajúc z kritérií pre uloženie trestu uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, teda prihliadajúc na spôsob spáchania činu a jeho následok, na úmyselné zavinenie, na pohnútku, na neexistujúcu poľahčujúcu okolnosť, na osobu obžalovaného, na jeho pomery a možnosti jeho nápravy, uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Ako je už vyššie uvedené úmyselný trestný čin bol spáchaný počas plynutia skúšobnej doby a preto súd nemal možnosť uložený trest odňatia slobody podmiennečne odložiť.

Obžalovaný ml. R. T. dňa 20.5.2017 dosiahol 18. rok svojho veku. Podľa § 117 ods. 5 Trestného zákona súd môže rozhodnúť, že v ústave na výkon trestu pre mladistvých sa vykoná trest aj u mladistvého, ktorý prekročil 18. rok svojho veku. Súd pritom prihliadne na dĺžku uloženého trestu, na stupeň a povahu narušenia mladistvého. Súd v tejto trestnej veci dospel k záveru, že vzhľadom na dĺžku uloženého trestu nie je vhodné, aby obžalovaný vykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu pre mladistvých a preto ho v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.